

Granska välgörarna!

Välgörenhet skapar beroende människor och fortsatt utsatthet. Samt en växande arbetsmarknad för välgörare. I dag avlönas cirka 30 000 personer inom 900 verksamheter, skriver Rolf Nilsson från Stockholms hemlösa i ett debattinlägg.

Insamlingsrekord för välgörenhet trots finanskrisen går det att utläsa i en av våra största tidningar, rekordet på 5,3 miljarder från 2005 beräknas bli tangerat i år. Det borde utifrån detta talas lite mer om de "heliga korna" välgörenhets/frivilligorganisationerna vi har i Sverige, som av någon underlig anledning kan agera helt fritt och ytterst ytterst sällan ifrågasätts av våra politiker, deras gåvogivare, media eller det övriga samhället.

Trots detta skänker vi godtroget ofantliga summor pengar och saker till deras second hand affärer. Någonstans tror jag detta görs av våra medborgare för att utsatta människor ska få möjlighet att leva ett någorlunda "normalt" liv. Så utifrån den tanken kan man fråga sig varför våra fattiga och människor i hemlöshet trots antalet miljarder kronor som spenderas för detta ändamål ständigt ökar i antal. Samtidigt som detta sker växer och växer paradoxalt nog också dessa organisationer i både antal och i anställda hjälpare. Vilket idag betyder cirka 900 verksamheter och ungefär 30 000 avlönade.

Kan det verkligen vara meningen att vissa människor ska ha/få betalt för att kunna känna sig goda över den bistra sanningen att utsatta människor görs livstidsberoende av den fattigvård vi skapat för att överleva i ett av världens rikaste länder?

Är det verkligen omtanke som leder till att de som har ska ge till dem som inte har? Eller rör det sig om ett sätt att för stunden trösta? En tröst för båda parter. För i det långa och till synes oändligt utdragna loppet känns denna hållning mer som ett sätt att dölja den verklighet många av våra medborgare lever i vi inte vill se. Dölja för oss själva och varandra,

samtidigt som vi biter oss allt hårdare om våra egna privilegier.

Kanske skäms vi någonstans djupt inom oss i vår krampaktiga värld av en föreställning som handlar om att vissa av oss ska ha makt och möjlighet att välja huruvida en människa ska få leva eller inte. Vanliga människor ska till och med få känna sig snälla för att de nådigt delar med sig av det som de själva är en del av. Det som de visserligen tack vare sin duglighet och sin förmåga eller genom sina kontakter eller sin härkomst fått på sin lott att förvalta men som i grunden inte tillhör dem mer än någon annan.

Ägandet har fått ett överdrivet och omåttligt stort utrymme i våra tankar om vad det är och betyder att vara medmänniska.

God Jul o Gott Nytt År!

Roffe Nilsson

Föreningen Stockholms hemlösa